

השרים שלא שרתו בצה"ל

מעולם לא הייתה בישראל מעשלה שכה רבים מחבריה חייבי הגיוס הצליחו להתחמק משרות מלא בצבא ישראל כמו

מעשלת בגין. "העולם הזה" מעשיך לחשוף את עברם הצבאי

צה"ל לא רוצה

בבו

שירות החובה שלו. הוא עסק בנושאים צבאיים בעיקר כנאומיו בוועד הפועל של ההסתדרות והשמיע קריאות מליטאריסטיטיות שונות. בעת התקפת המהבלים על מלון סבוי בתל-אביב, היה לוי חבר-הכנסת היחיד שהגיע למקום כשהוא לבוש חולצת האקו לא-צבאית אומנם, אך בלי לה קשה היה להבחין בהבדל. הוא התקבל בנימוס ראוי לציון על-ידי הרמטכ"ל רבי-אלוף מוטה גור, שהיה אז בשטח, אך לם כאשר ניסה להיכנס אל תוך מיבנה המלון, אחרי שכבר הסתיימה הפעולה, גורש מהמקום בנימוס רב, אך בתקיפות. כאשר התפוצצה פרשת אי-גיוסו לצה"ל היתה הטענה הראשונה של לוי: "לא גייסו אותי כיוון שצה"ל אינו נוהג לגייס בנים למשפחות מרובות ילדים", ואומנם, לוי, אב ל-11 ילדים, בא ממיש פחה בת תריסר ילדים. אולם במהרה הבין לוי כי טענה זו לא תעמוד במבחן עיתון נאי ולו גם שיטחי ביותר. ידוע כי צה"ל אינו נמנע מלגייס בנים למשפחות מרובות ילדים, במקרים מסויימים, כאשר נטל פרנסת המשפחה נופל על אחד או שניים, ואלה חייבים להתגייס, ובאותה עת משרתים אחים אחרים בצה"ל, מוכן הצבא לדחות את גיוס ברי-הגיוס עד ש-איהם ישתחררו.

השכלתו של דויד לוי לא הספיקה לצה"ל - אך כן למעשה

ה חרדה שאחזה באנשי הממשלה בעקבות פתיחת סידרת הכתבות ב"העולם הזה על השרים שלא שירתו בצה"ל, או על אלה ששירתו רק באופן חלקי, לא היתה מנת חלקו של שרה-הקליטה דויד לוי. למקורביו אמר לוי כי הוא נקי, "צה"ל פירסם בדיוק למה אני לא גוייסתי, וצריך לסמוך על הודעות רשמיות של הצבא."

בכך יש אולי הרבה מן האמת, אבל לפני שמחליטים אם לסמוך על הודעות צה"ל יש צורך לקרוא אותן באופן מדויק דק ומסודר. ואמנם, אחרי שקמה הסעה רה-הגדולה, בעקבות גילויי העולם הזה על כך ששרה-הקליטה לא שירת בצה"ל, הוציא דובר משרד-הביטחון הודעה שקביעה באופן מפורש, כי סעיף ליקוי הבריאות של דויד לוי מעיד על כך שהשר חולה במחלת-עיניים תורשתית. אולם הודעת דובר שלטונות הביטחון לא ציינה כי בגלל סיבה זו לא גוייס דויד לוי לצה"ל, ולהבדל דק זה שמולב רב מעטים.

חולשה

בשריר

ה ידיעה על כך שדויד לוי לא שירת כלל בצה"ל, היכחה רבים מחבריו בהלם. לוי נהג להתפאר בשירות קרבי עשיר, ובכך שהגיע לדרגת סגן תוך כדי

או הודיעו דובריו של לוי כי הוא סובל ממחלת עיניים תורשתית, אשר כמעט גרמה לו עיוורון בעיין אחת, וכי זו הסיבה שלא גוייס. האמת היא כי לוי אמנם סובל ממחלת עיניים, או נכון יותר מ"חולשה בשרירי אחת העיניים, אך זו לא הסיבה שצה"ל לא גייס אותו. מחלתו זו די נפוצה, בעיקר בקרב בני עדות המזרח, ורבים הלוקים בה שגוייסו לצה"ל. עד כה לא היה מיקרה של חייב-גיוס אחד, שלקה במחלה זו ולא גוייס לצה"ל רק בגללה. הנכון הוא, כי מגוייסים הלוקים במחלתו של לוי אינם יכולים להתקבל לקורס-טיס ולקורסים אחרים בצה"ל, אולם בתפקידי עורף הם מצליחים לפחות כמו כל חייל אחר.

כאשר פירסמו כמה רופאים צבאיים את השגותיהם לגבי התירוץ של לוי, היה ברור לכל אחד כי מחלת העיניים שלו לא היתה הסיבה לאי-גיוסו.

מיקרה

עין

ק שהייתה להניח כי דויד לוי לא יכול היה לתרום לצה"ל, חרף מחלת העיניים שלו, הביוגרפיה הרשמית של לוי מספרת כי במשך 10 שנים, לאחר שעלה לארץ, עבד כבנאי. בחוגי קבלני תל-אביב, בה עבד, אם כי היה נוסע כל סוף-שבוע לבית-שאן, היה ידוע כטפסן

שרה-הקליטה דויד לוי, עם אחת מבנותיו. דובריו של לוי מציינים כי הוא איש-מישפחה למופת. בכל תפקיד שבו הוא נושא, הוא מקפיד לבלות כל סוף-שבוע בביתו, ולפחות פעמיים בשבוע הוא לן אצל הוריו בלוד.

עם הבת